FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 31, št. 10
SEPTEMBER 2011

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇨ **BLAGOSLOV DOMA**
- ⇨ **OTROCI SO POVEDALI**
- ⇨ **NOVO PASTORALNO LETO**
- ⇨ **OBLETNICE KRSTOV IN POROK**

DIEURIDIEUF! (BOGU HVALA!) IZ SENEGALA!

No, pa sem spet v svojem misijonu. Bogu hvala in vam, ki ste dobro molili, pa tudi svetniki od Krištofa dalje so bili v »akciji«, tako da je potovanje zelo lepo potekalo. Tudi s prtljago, ki je ni bilo malo, je bilo vse v redu, saj sem želela odnesti »pol Slovenije«. Takoj sem vso dobila, k sreči ni šla v Azijo, kot se mi je enkrat že zgodilo. Ko smo prileteli v Dakar, se je v letalu kot vsakič do sedaj zaslišalo glasno ploskanje in završalo je veselje, ki je izražalo hvaležnost naših, večinoma senegalskih, potnikov in seveda z njimi tudi nas, misijonarjev ... Ja, Bog nas ima rad, kar še veliko bolj čuti afriški človek.

Naj na tem mestu izražam svojo zahvalo za vsak dragoceni dar za naš misijon v Senegalu. Lansko leto smo z vašimi prispevki lahko kupili video projektor in ob božiču obogatili naše ljudi z lepim filmom, za kar so bili posebej hvaležni, pa tudi mnogi sestanki ter duhovne vaje različnih skupin na župniji so sedaj obogateni z novo pridobitvijo.

In kaj se dogaja na pragu novega šolskega in pastoralnega leta pri nas v Thiaroyu in okolici?

V teh dneh smo v pripravah na duhovne vaje katehistov (vseh je kar 70 v dveh sektorjih), na rekolekcijo ministrantov, pripra-

vljamo tudi petdnevno srečanje za skupino deklet »duhovni poklici« in seveda, kar je najbolj značilno za ta čas pri nas, vpis otrok vseh stopenj k verouku in odraslih katehumenov, ki so na treh različnih stopnjah poti v treh različnih maternih jezikih.

Prav tako je veliko dela v našem dispanzerju, saj je deževna doba čas bolezni. Tako imamo vsak dan polno dvorišče bolnikov, ne manjka kričanja in joka, zlasti otrok ... Ceste in ulice so v tem času vedno precej poplavljene, ljudje brodijo po blatu in brozgi, težko se kam pride, saj so povsod zastoji in prepreke; tako smo najbolj zadovoljni, če lahko ostajamo doma pri svojem delu, vendar to ni vselej mogoče.

Sicer pa smo pred volitvami in vlada se trudi pokazati, kako dela za blagor ljudstva. Popravljajo nekatere odseke cest, postavljajo celo mitnice na avtocesti, ki naj bi začele delovati že v septembru, a je voda zalila avtoceste in mitnice; k sreči še ne bodo kmalu delovale. Tako nam ne bo potrebno plačevati cestnine, saj posledice poplav še ne bodo kmalu odstranjene.

Ponovno bomo začeli s pastoralo, z veroukom, z bibličnimi in liturgičnimi skupinami, s tremi številčno močnimi zbori, skavti, CVAV za najmlajše, katoliške žene in može, Marijino legijo, mladinskimi združenji in še in še ... Življenje na župniji je pestro in živo, ker je večina senegalskega prebivalstva mlada (43% prebivalstva je mlajših od 15 let). Tako si lahko malo bolj predstavljate naš življav.

V tem našem mladostnem »džumbusu« nam primanjkuje prostora za vse dejavnosti, zato se nemalokrat zgodi, da ena ali druga skupina ostane pod milim nebom, kar med letom ni problem, saj je devet mesecev suša in zemlja je brez kapljice dežja. Težava je v tem, da izven učilnice ni koristnih pripomočkov, kot je npr. tabla. Tako razmišljam, da bi v tem letu kupili dve večji prenosni tabli, ki bi ju lahko uporabljali kjerkoli zunaj. Manjka nam tudi zložljivo stojalo s platnom za projekcije. Tako se priporočamo in molimo še naprej za dobrotnike, ki bi bili pripravljeni priskočiti na pomoč. Že vnaprej vsakemu izmed vas iskrena hvala za vso podporo. Vaša dobrota nam daje pogum, da lahko vlivamo v srca malega, preprostega in odprtega afriškega človeka novo upanje in veselje, ki ga daje bratstvo.

Dieuridieuf!

Želim blagoslovljen start v novo šolsko, veroučno in pastoralno leto z novim, mladostnim poletom srca in duha, ki je Kristusov, in zato večno mlad in nov.

S. Polona

SKOZ DNEVE SREČE

Dvajseti obletnici župnijskega vrtca, Doma Marije in Marte in dograditvi Lazarjevega medgeneracijskega doma je župnija v Dolenjem Logatcu posvetila več slavilnih dogodkov – Posebej odmevno je nedeljsko sveto mašo, ki je bila namenjena tudi blagoslovitvi medgeneracijskega doma, daroval ljubljanski nadškof in metropolit dr. Anton

Kar troje dogodkov se je zvrstilo v novi – čeprav še ne povsem dodelani – dvorani medgeneracijskega – Lazarjevega doma.

DA BI SE POČUTILI MANJ IZGUBLJENI IN BOLJ RAZUMLJENI

Dvorana se je tako 15. septembra prvič (če ne upoštevamo dvoje farnih dni) predstavila javnosti prav z večerom, ki je bil namenjen zgodovini v naših družinah, o čemer je razmišljal v besedi in filmski upodobitvi zgodovinar in novinar Jože Možina, sicer direktor slovenske TV v času, ko je ta dihala z dokaj prezračenimi pljuči. Uvodoma je Možina ugotavljal, da je nova dvorana, namenjena vsem okoljem v medgeneracijskemu razvoju, ki bo pričakujoče ugodno vplivala na prihodnje generacije. »Te pa bodo nedvomno hvaležne sedanji generaciji za ta veliki dar. Hvaležne pa bodo, če bodo vrednostno prepoznavale ravnanja prednikov.« Tako je Možina spodbujal prisotne, da v svojih družinah obudijo stik s starejšo generacijo, da jim prisluhnejo in jih vzpodbudijo, da spregovorijo o svojih življenjskih izkušnjah in da starejši prenašajo vedenje o svojih družinah na otroke.

In dalje je menil gost večera: »Iz generacije v generacijo naj se prenašajo vzorci obnašanja, reakcije, zasvojenosti, spopadanje z vsakdanjimi preizkušnjami... Dobro, koristno je, da vse to poznamo in si olajšamo življenje. S tem bomo svoje prednike tudi razumeli, na ta način jih bomo videli drugače – celoviteje... Družinski spomin je dejanski spoj generacij – tisto, kar nas loči od sproletalizirane množice, ki je v globalnem svetu že izgubila družinsko substanco. Za občutek pripadnosti, varnosti, sprejetosti je pomembno že, da poznamo svoj izvor, da se v tem svetu počutimo manj zgubljeni in bolj razumljeni.«

Zgodovinar in novinar Jože Možina, foto: Marjan Verč

Zgodovinski spomin nam pomaga spoznavati, prepoznavati, in odpuščati. Brez prepo-

znavanja preteklosti, bi bili oropani občečloveške in kulturne dediščine; množice izbrisanih iz časa med vojno in po njej bi bili za vselej izvzete iz življenja. O tem je množici zbranih v novi dvorani uvodoma spregovoril, še globlje pa je izrisal usodo zamolčanih Jože Možina s svojim dokumentaričnim filmom *Zamolčani – moč preživetja.*

OD ZGODNJEGA OTROŠTVA DO POZNE JESENI – PO POTI DO OČETOVE HIŠE

Koliko radovednih src in oči, foto: Marjan Verč

Večer 16. septembra, je v isti dvorani veljal kulturnemu večeru, ki so ga recitacijsko, glasbeno, pevsko in igralsko oblikovali varovanci Miklavževega vrtca in Doma Marije in Marte. Bojan in Nataša sta s skrbno izbranimi besedili slikovito povezovala vse nastopajoče, med katere sta vključila najprej nagovor msgr. Toneta Kompareta, ustanovitelja Miklavževega vrtca in direktorja Doma Marije in Marte, ki se je z utemeljenim ponosom spomnil ne ravno lahkih trenutkov iz leta 1991 (čas osamosvojitve in demokratizacije Slovenije), ko sta na Slovenskem prav v Logatcu zaživela prvi katoliški vrtec in prvi katoliški dom za starejše. Nato je številno poslušalstvo in nastopajoče nagovorila s spominskimi utrinki tudi prva ravnateljica Miklavževega vrtca Mirjam Šprohar.

Skoz bogat program so se nato zvrstili pevci Miklavževega vrtca, citrarka Hana, kitarist Simon, saksofonist Luka, violinist Matej, recitatorji Marija, Anton in Frančiška. Anton in Tina sta zaigrala tudi skeč; s skečem so se predstavile tudi zaposlene v vrtcu (skupaj še z Antonom in Ivanko Trojar). Pevski zbor Doma Marije in Marte z jodlarico Avguštino je pod vodstvom Estere Stojko sklenil pisan spored večera, iz katerega je odmevala še »ponarodela« *Marija skoz življenje*, ki so jo zapeli vsi nastopajoči s hvaležnim poslušalstvom vred.

SVET JE LEP, ČE KOMU KAJ DAŠ

Tretji večer, 17. septembra, je polna dvorana novega doma nekako sproščujoče zadihala: del stropa je bil tolikanj dodelan, da so postala sporočila prek ozvočenja jasnejša, razumljivejša. Pravo olajšanje za ušesa in dušo. Domiselno in slikovito sta koncertni večer ob glasbi in plesu zasnovala Marjan in Leonida. Prav vse je navduševalo avditorij. Od instrumentalnega tria (violina, violončelo in klavir) prek Logaškega okteta (ki je na polovici svoje pevske poti prepeval tudi ob odprtju Miklavževega vrtca), citrarke Maruše, folklorne skupine Drevored (Osnovne šole 8 talcev) in folklorne skupine iz Hotedršice pa cerkvenega pevskega zbora župnije sv. Nikolaja do svežih in subtilnih zastavkov Moškega pevskega zbora Deum adora.

Predno je koncertni večer sklenil Trobilni kvartet je župnik Janez podelil priznanja zaposlenim za deset let (in čez) prizadevnega dela v Miklavževem vrtcu: Jožici Brenčič, Silvi Petkovič, Boži Simšič, Mojci Grdadolnik, Darinki Kamenšak, Urši Menart Koprivnjak; za delo v Domu Marije in Marte: Tadeji Istenič, Bojani Fortuna Čuk, Sabini Korenč, Sabini Koren, Petru Kuncu, Tatjani Lazar, Marku Mihelčiču, Damjani Klemenčič, Elizabeti Verdinek, Andreji Mihevc, Vilmi Radkovič, Zagorki Trpin in Kseniji Zalar. Za vodenje vrtca je bilo podeljeno priznanje Jožici Maček, za vodenje Doma pa glavni sestri Leonidi Župančič.

Prav ob vseh treh večerih so vrli organizatorji poskrbeli tudi za prigrizek in napitek za nastopajoče in še tako številne, hvaležne in navdušene obiskovalce slavilnih dogodkov.

Marcel Štefančič

Priznanje vodji vrtca in glavni sestri, foto: Marjan Verč

SAMO OBČUTEK PRIPADNOSTI NI DOVOLJ

Uvodni nagovor na prvem srečanju članov ŽPS v novem pastoralnem letu

Vesel sem, da smo spet skupaj ob vstopu v novo pastoralno leto in da vas lahko nagovorim z uvodno besedo. V letu, ki je pred nami, je pastoralni poudarek na socialni pravičnosti pod geslom »Pravičnost v ljubezni«. Pomislil sem, da bi ob tej priložnosti prebral kakšno misel na to temo, na katero je napisanega toliko dobrega in tehtnega. A me je preglasilo na videz preprosto vprašanje, ki mi ga je to pomlad med klepetom zastavil župnik Janez. Že v tistem trenutku sem začutil, da gre za resno vprašanje, čeprav je bilo izrečeno mimogrede. A bilo je dobro in nisem ga takoj v polnosti dojel, še manj sem bil nanj pripravljen. Šlo je nekako takole: »Kje je vzrok tvoje pripadnosti in dejavnosti v župnijskem občestvu; je to kakšen poseben dogodek, ki se te je dotaknil in nagovoril, da čutiš povezanost z njim?«

Moj odgovor se je glasil, da mi župnijsko občestvo nudi tisti prostor, v katerem se počutim dobro in domače, v smislu postavljenih vzorcev in norm obnašanja, delovanja in vrednotenja sebe in bližnjega. Čutim, da nečemu pripadam, da so tu prave vizije in ena od njih se z izgradnjo Lazarjevega doma pravkar udejanja. Župnijski prostor je kot norma in smerokaz, v katerem včasih bolj, včasih manj uspešno naravnam in kritično ocenjujem svoja dejanja v odnosu do sebe in bližnjega.

Vprašanje pa se mi je kasneje začelo vračati. Odgovor sicer vzdrži, a samo delno. Pripadati nečemu, kar te sprejema, zaradi samega sebe, ne zaradi drugih? Tu nekaj ne gre skupaj, nekaj manjka. To je sebičen odgovor nekoga, ki se tradicionalno, po nekem generacijskem zagonu čuti pripadnika Cerkve, pravo vsebino pa je spregledal ali pa jo niti ne dojema. Lahko bi se namreč poskusil osmišljevati tudi v drugih okoljih, današnja družba ponuja obilo teh možnosti, saj občutek pripadnosti človek potrebuje. Zakaj torej ravno tu?

Zato, ker mi samo občutek pripadnosti kot človeku ni dovolj, ker nisem samemu sebi namen in se lahko osmislim le v odnosu do sočloveka v skupnosti, v kateri upam najti odgovore o smiselnosti svojega delovanja in obstoja. Razloga zanju namreč ne vzdržita v moji razumski presoji, ampak le v veri in zaupanju – v Božjem, tistem presežnem, ki je v nas odrešenjsko naravnano v večnost.

Preko te skupnosti, v kateri je moč najti odgovore na temeljna človeška vprašanja, skupaj vstopamo v širši družbeni prostor. V letošnjem pastoralnem letu bomo o tem odnosu veliko govorili, poudarek pa bo na socialni pravičnosti, temelju človeka vredne družbe in njenih gradnikih. Ti so vrednote, ki prinašajo mir in blagostanje, kot tudi razmere, ki odpravljajo nepravične razlike med ljudmi. Da pa bi zanje zmogli zastaviti in svoje besede udejanjati tudi, ko bodo klecala kolena, prosimo Gospoda z njegovo molitvijo – Oče naš.

Jan Mihevc

DAN VESELJA – DAN ZAHVALE

Ljubljanski nadškof in metropolit ter predsednik Slovenske škofovske konference dr. Anton Stres je na tretjo septembrsko nedeljo daroval slovesno sv. mašo ter blagoslovil novozgrajeni medgeneracijski – Lazarjev dom

Dr. Anton Stres med slovesno mašo, foto: Marjan Verč

Trg pred cerkvijo sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu je bil tisto nedeljo prepoln, kako da ne, ko pa je številno versko občestvo želelo pozdraviti visokega gosta – nadškofa msgr. dr. Antona Stresa – in prisostvovati mašni in blagoslovitveni slovesnosti. S svečano skladbo je Pihalni orkester, s katerim je bogoslužje pospremil tudi združeni medgeneracijski pevski zbor, pod vodstvom Marjana Grdadolnika naznanil začetek mašne slovesnosti, ki jo je daroval visoki gost ob somaševanju domačega župnika Janeza Kompareta, njegovega duhovnega pomočnika Draga Žumerja in nadškofovega tajnika.

Nadškof Stres je svojo homilijo naslonil na evangeljsko priliko o vinogradniku in njegovih najemnikih. Vinogradnik, ki vse najemnike poplača po denariju, neglede na čas prihoda v njegov vinograd, ni nosilec nove socialne pravičnosti, ampak Božjega ravnanja, ki je drugačno od človeškega pričakovanja in gre prek človeških mer pravičnosti. Bog pač daje iz ljubezni in ne po človekovih zaslugah. Je pa v božjem vinogradu veliko dela, nikoli pa ni prepozno za pot k Bogu. In na to pot smo povabljeni vsi... »Tudi v novem domu medgeneracijske solidarnosti se ponuja delo za Božje kraljestvo. Dom bo pravcata tovarna z neskončno delovnih mest, kjer dela ne bo zmanjkalo. Ne bo zmanjkalo dela za vero, upanje in ljubezen do bližnjega

in do Boga,« je sklenil homilijo dr. Stres.

Po končani sv. maši in po blagoslovitvi Lazarjevega doma je nadškof podelil dvoje visokih nadškofijskih priznanj in zahval: najprej Janezu Jerini za dolgoleten strokoven in velikodušen prispevek pri gradnji v župniji Dolenji Logatec ter svetel zgled zvestobe Bogu in njegovi cerkvi, nato še Srečku Nagodetu za dolgoletno zvesto in odgovorno opravljanje službe ključarja župnijske cerkve sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu ter za pričevanje zavzetosti in nesebičnosti pri vsestranskem delu.

Potem ko je Jan Mihevc v kratkem predstavil pretekla prizadevanja za postavitev prosvetnega doma na Griču in sedanja ravnanja za izgradnjo Lazarjevega doma, ki bo namenjen medgeneracijskemu sobivanju, je bila v imenu župnijskega sveta izrečena zahvala visokemu gostu za daritev sv. maše in blagoslov doma, domačemu župniku pa za vse skrbi in prizadevanja za nadvse zahtevno opravljeno delo.

Marcel Štefančič

EVHARISTIJA – BOŽJI DAR ZA ŽIVLJENJE ZAKONCEV IN SVETA

Danes, ko je v svetu izrazita duhovna revščina, smo posebej poklicani, da živimo in oznanjamo Božjo ljubezen in odrešenje. Poklicani smo, da živimo evangelij v spoštovanju, ponižnosti, z vero in odločnostjo. Da smo sol zemlje, kjerkoli živimo ali delamo.

Pri lomljenju kruha se zavedamo, da moramo kot Jezus tudi mi deliti z ubogimi, ki so poleg nas, v možu, ženi in bližnjih. Vse dobrine na svetu so namreč namenjene vsem. Pa ne samo materialnih dobrin, tudi sočutje, razumevanje in ljubezen.

Evharistija je zakrament odrešenja in miru za vsakega človeka, ki hrepeni po Bogu. Nismo mi gospodarji evharistije, ampak smo v službi evharistije, ki sama po sebi dela čudeže v srcih vernikov. Prebudimo se, da se bomo zavedali, kakšno srečo imamo, da nam je Bog dal vero v Jezusa Kristusa in da doživljamo evharistijo v naših župnijah. V evharistiji je ljubezen, dobrota, lepota, iskrenost in sreča, čeprav nepopolna, ker smo po človeško omejeni.

Naše razpoloženje mora izvirati iz prepričanja, da po vsaki maši postaja svet vsaj malo boljši. Vodi nas k obveznostim, ki jih imamo v skupnosti, in nam daje moč za odgovornost v družbi. Naša evharistija naj bo vesela in živa; iz nje oznanjamo odrešenje in ljubezen brez meja. Povezanost z brati in sestrami naj

nas navdaja z notranjim veseljem. Bog je ljubezen, zato bo evharistija vedno živa. Živa evharistija pa je izvir Božjega usmiljenja in odrešenja.

Evharistije ni brez vere in ljubezni, brez dolžnosti in darovanja samega sebe, brez pomoči drugim, brez delitve ter prizadevanja za socialno pravičnost in mir, kar so vrednote, ki jih živimo v naših družinah.

V središču je bratstvo, temeljni kamen evangelija. Kako naj ljubimo Boga, če ne ljubimo svojega moža, žene, ki ga/jo vidimo. Vsi smo bratje in sestre med seboj in to je najgloblja resnica evharistije in Cerkve. Vsi imamo svoje napake in omejenosti, zato se izneverimo bližnjemu ter naredimo napako ali ga prizadenemo. V zakonu nismo dovolj strpni in potrpežljivi do želja in načrtov zakonca, nismo dovolj ponižni, ponašamo se, da smo boljši, ne poslušamo ali se ne potrudimo, da bi slišali potrebe zakonca, njegove globoke notranje želje, hrepenenja, ne pomagamo mu dovolj, ker smo utrujeni in se imamo pravico odpočiti, ne podpiramo ga pri vzgoji otrok ... In obratno, ko smo potrpežljivi, ko ima zakonec drugačne načrte kot jaz, ko se veselim z drugim, tudi če mi ni do veselja, ko pomagava drug drugemu pri vsakodnevnih opravilih tudi, ko bi eden raje počival, ko poslušam, kaj mi ima zakonec povedati ali kaj je skrito za tem, kar mi ima povedati (torej njegov namen ter razumevanje njegovega notranjega sveta), potem se darujemo za zakonca ter smo zanj dober vsakdanji kruh. V malih dogodkih postajamo sveti. Kot pravi mati Terezija: Svetost je za vsakega od nas preprosto dolžnost. Svetost je v zoprnih detajlih.

Evharistija sega v človeško dušo in gradi poleg molitve, iskrenega pogleda vase, iskrenega iskanja najboljšega v zakoncu, skupnost dveh ter družino. Naš prvi apostolat je naša družina: žena, mož, otroci. In tu smo poklicani, da obrodimo obilo sadu. Evharistija ter življenje nedelje nam daje to milost. „Zato rešujmo nedeljo in nedelja bo rešila nas.“

Blagor nam, ko smo ponižni pred Bogom in se opiramo na njegov načrt Ljubezni,

blagor nam, ko poslušamo zakonca in otroke ter jih želimo resnično razumeti,

blagor nam, ko si vzamemo čas za zakonca in otroke, čeprav bi radi počeli tisoč drugih stvari,

blagor nam, ko praznujemo nedeljo, čeprav bi raje oprali avto, pokosili travo ali gradili hišo ...

Verujemo, da nas Bog ljubi in nas bo ljubil poslednji dan.

Vir: Evharistija življenja – Dajte jim jesti (iz članka p. Pedra Opeke, prof. dr. Draga Ocvirka), Družina, Ljubljana 2010

Tanja in Slavko

S 14. SEJE ŽPS

Vstopili smo v novo pastoralno leto. Letu krščanske dobrodelnosti sledi leto družbene pravičnosti. Naša krščanska naloga torej ni samo lajšati stiske in trpljenje posameznikov, ki jih srečujemo, ampak pričevati za pravične razmere v političnih skupnostih, v katerih živimo. Cilj tega pastoralnega leta je v članih katoliške cerkve v Sloveniji okrepiti moralno zavest odgovornosti za vrednote družbene pravičnosti, da bodo lahko kot Kristusovi pričevalci osebno in skupinsko dejavno sodelovali v prizadevanjih za to pravičnost. Geslo pastoralnega leta socialne pravičnosti je Pravičnost v ljubezni.

V novem pastoralnem letu bomo v študijskem delu sej ŽPS obravnavali Smernice za ŽPS v pastoralnem letu socialne pravičnosti, zbrane pod naslovom Pravičnost v ljubezni. Na prvi seji v tem pastoralnem letu smo se člani ŽPS seznanili z novimi temami in metodami ter strategijami našega dela. Šele ko bomo znali presojati razmere in okolje, v katerem živimo in delamo, bomo lahko spreminjali razmere v svojem okolju in v celotni slovenski družbi in državi. Pri tem je pomembno, da poznamo družbeni nauk Cerkve, da v luči tega neko stanje vidimo, ga presodimo in potem delujemo. Pri našem delu v tem letu bomo še posebej pozorni na človekovo dostojanstvo in človekove pravice (pravica do življenja, pravice otrok); na vlogo družine, njeno zaščito in varstvo; versko svobodo; pojav, razširjenost in škodljivost korupcije v naši družbi; pravico do dela in brezposelnost; šolo in izobraževanje (pravico do verske izobrazbe in moralne vzgoje); solidarnost z najšibkejšimi in najbolj ogroženimi (invalidi, bolniki, priseljenci); upokojence in prostovoljstvo ter odgovornost za okolje.

Na seji smo preleteli potek dela in priprav na praznovanje ob 20. obletnici Doma Marije in Marte ter Miklavževega vrtca.

Dogovorili smo se, da bomo člani ŽPS tudi to jesen šli na krajše romanje. Naš cilj bo Zasavska Sveta gora.

Člani komisije za oznanjevanje bodo pripravili praznovanje obletnice krstov, ki bo 2. oktobra 2011, komisija za liturgijo pa praznovanje obletnice porok 16. oktobra 2011. Na misijonsko nedeljo, ki bo 23. oktobra 2011, pa bomo povabili enega od misijonarjev ali misijonark, ki bodo takrat v domovini.

Petra Rok

ZAHVALA

S 5. septembrom so naši otroci dobili nov vrtec. Lepe, svetle prostore v medgeneracijskem domu na Griču. Ob tem, za starše in otroke zelo pomembnem dogodku, bi se starši otrok, ki obiskujejo Miklavžev vrtec, želeli zahvaliti vzgojiteljicam in vsem ostalim zaposlenim v vrtcu za ogromno delo, ki so ga opravili, ko so prostore novega vrtca počistili in pripravili za sprejem naših otrok; obenem pa so stari vrtec pustili lep in počiščen za otroke Kurirčkovega vrtca. Hvaležni smo jim za vso dobro voljo, s katero so preselili vrtec iz Pavšičeve ulice na Grič.

Svet staršev
Miklavževega vrtca

Otroci iz »Modre sobe« so povedali:

Ana: *Mi smo pa že nardil ta vrtec. Ograjo je naredu moj dedi.*

Valentin: *Vrtec je boljši, ker je večji. Všeč so mi ležalniki pa to, ker gremo na sejem. V tej hiši bojo živeli tud ostareli ljudje.*

Tomaž: *Najbolj mi je všeč nogomet. Bili smo na obisku pri ostarelih ljudeh. Podirali smo keglje in dobili smo palačinke.*

DOGODKI V MESECU OKTOBRU

V nedeljo, 2. oktobra, bomo pri 10. maši praznovali **OBLETNICO KRSTOV.** Starši, udeležite se sv. maše v čim večjem številu, da bomo skupaj obnovili krstne zaobljube. Po maši bo simbolična pogostitev in druženje.

V nedeljo, 16. oktobra, bo sv. maša ob 10. uri namenjena vsem, ki letos praznujete **OBLETNICO POROKE.** Vabljeni vsi, ki ste na skupni življenjski poti od 5 do 60 let in več. Po maši bo pogostitev v novi večnamenski dvorani.

KOLEDAR OKTOBER 2011

1. oktober – od 16. –18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

2. oktober, 27. navadna nedelja med letom, ROŽNOVENSKA; OBLETNICA KRSTOV – sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice;

3. oktober – po sv. maši srečanje skupine Karitas; srečanje s kateheti;

4. oktober – po sv. maši ob 18.30 srečanje z voditelji birmanskih skupin;

7. oktober – prvi petek, obisk bolnikov; po sv. maši molitvena skupina; pevske vaje za člane MePZ; srečanje mladine;

8. oktober – od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

9. oktober, 28. nedelja med letom, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice;

10. oktober – ob 19. uri srečanje ŽPS;

11. oktober – ob 18. uri sv. maša, po sv. maši srečanje z birmanci in starši, I. skupina;

14. oktober – po sv. maši molitvena skupina; vaje za člane MePZ; srečanje mladine;

15. oktober – od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

16. oktober, 29. nedelja med letom – sv. maša ob 8. in 10. uri, **OBLETNICA POROK;** ob 14. uri večernice;

17. oktober – ob 19. uri priprava na sv. krst;

18. oktober – ob 18. uri sv. maša, po sv. maši srečanje birmancev in staršev II. skupine;

21. oktober – po sv. maši molitvena skupina, vaje za člane MePZ; srečanje mladine;

22. oktober od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

23. oktober, 30. nedelja med letom, MISIJONSKA NEDELJA – KRSTNA, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; **Ob 20. uri ZAČETEK KATEHEZ za mladino in odrasle.**

27. oktober – ob 20. uri kateheza za mladino in odrasle.

28. oktober – po sv. maši molitvena skupina, vaje za člane MePZ; srečanje mladine;

29. oktober – od 16. do 18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

30. oktober – 31. nedelja med letom ŽEGNANJSKA, sv. maše ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; **ob 20. uri kateheza za mladino in odrasle.**

31. oktober – DAN REFORMACIJE;

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik